

14

Морни дене огасваше, ноща
 приижда бавно като прозрачен
тъмен здрав на съмурго
 прииждаш като прозрачен сън
 тъмното външно небесно небе
 и здравият камбаниен звън
 тво тъкане е розовица от ледено
 се слива со мъжко звън
 Търпка мъжъ, където във небесата ти
 безредно ~~стоманен~~ ~~гърбът~~ пръс
 и тъкан ѝ без сън
мъжът честит човек

~~тъкан~~ ~~човек~~ ~~над~~ ~~закън~~ ~~то~~ ~~бъде~~
~~бъде~~ ~~се~~ ~~сън~~ ~~на~~ ~~бъде~~
 и ~~сън~~ ~~то~~ ~~мъжъ~~ ~~мъжът~~ ~~човек~~

14

и

Морни ден огасваше, ноща

приижда бавно като прозрачен
 никой... .... "на смъртта..."
 Приказна нощ, приказен сън
 ти толкова "сиблизна" на сърцето...
 и тъжния камбаниен звън
 що сляш се разлива от небето
 се слива смъмоята тъга
 Бурна нощ навред във небесна шир
 безредно бягат облаци, мъгли -
 и пелт те безстир
 моите изплакани сълзи"

А нейде в нощта над тъмните води
 вятъра не спира своя бег
 и сляш той кат моите мечти
 отдавна дили пуст самотен бряг.